

Universitätsbibliothek Paderborn

Consilia || Salomonis, || Sive || Collecta Salomonis || Axiomata

Maxime Necessaria Homini, ut se ipsum sapienter dirigat ; E Gallico In
Latinum versa, revisa & amplicata per Auctorem, cum Indicibus
necessariis

Continuatio || Consiliorum || Sapientiæ, || Sive || Axiomatum || Salomonis -
Maxime Necessariorum Homini, ut se ipsum sapienter dirigat ; Cum
Reflexionibus Sup hac Axiomata

Cureau De Lachambre, Pierre

Coloniæ Agrippinæ, 1694

XXI. Non habet amaritudinem conversatio illius, nec tædium convictus
illius. Sap. 8.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37901

brachia tua extendere. *Anima mea desideravit te in nocte : Sed & spiritu meo in precordiis meis de mane vigilabo ad te.*
 Ah ! mi Amantissime , dixit quaedam anima sancta , quàm ego rememorata sum tui hac totâ noctê , & quantas mihi causaſti lachrymas. *De mane vigilabo ad te.* Non dubita mi Amantissime , quod te amem , cum videas , quod primi motus mei cordis , dum expergefio , ſint audire hanc novam felicitatem , quod me etiam hodie ames , & quod non tam procul à me diſceſſeris , quàm mihi per meos timores imaginatus fuerim.

REGULA VIGESIMA PRIMA.

Non habet amaritudinem converſatio illius , nec tedium conviçtus illius. Sap. 8.

PARAPHRASIS.

Illi qui familiariter cum Deo converſantur , addiſcunt ſapienter cum hominibus converſari , non eſt amplius ali-

h 5

qua

qua amaritudo & morositas in illorum mente, nec discursus radiosus & importunus in ipsorum Conversationibus.

Si volumus placere hominibus in nostris domesticis Conversationibus, observemus illas Regulas, quas ne displicemus Deo, in internis nostris meditationibus observare debemus.

REFLEXIO.

INter recreationes inventas à natura pro sublevandis molestiis nostri exitii & nostræ vitæ mortalis, una ex suavioribus, & honestioribus est conversatio animi cum altero, & frequentatio sociatarum.

Hæc inclinatio mutuò communicandi nostras cogitationes, nascitur in nobis cum nostra anima immortalis: Provenit ex eadem origine, hoc est ex sinu Dei. Una & altera formata est ad exemplum ejus, quod fit in æternitate inter tres personas Sanctissimæ Trinitatis; Personæ admirabiles & infinitè beatæ, quia earum conver-

conversatio & communicatio est æterna.

Conversatio cum sui similibus est æternitas Dei, vita Angelorum, remedium hominum, stantibus curis & molestiis eorum mortalitatis & vitæ hujus temporalis cum bestiis, supra quas una ex gloriosioribus privilegiis est, quod illæ istud non habeant remedium.

Nihilominus non est res tædiosior, quam quod inter mores divinè in nobis institutos, quos natura & gratia ibidem stabilivit, non sit aliquis, in quem plures incurrant errores, quàm iste qui tam turpiter sit corruptus.

Unusquisque scit, quomodo res in conversationibus agantur; Quot linguæ impudicæ & detractoriæ ibidem causaverint peccata, & lachrymas, & quot infortunia causata fuerint.

Remedium desuper quaritur, & quidem jam à longo tempore, nemo tamen se jactat ejus inventorem, credi-

h 6

bile

bile etiam est, quod nunquam invenitur. Timeamus igitur & non credamus, quod quislibet homo possit facile obligationes vitæ civilis adimplere, Conversationibus adesse, & frequentare societates absque damno Conscientiæ & fidelitatis, quam debet Deo, & obligationis, ne quis se manifesto periculo exponat offendendi Deum mortaliter.

Si desideras scire media; Sancti Patres & Magistri vitæ spiritualis tibi plurimum offerunt; & ecce parvum Compendium consiliorum & instructionum in hac materia.

I. Dum invitaris, dicit Salomon, ad frequentandas societates, ubi præsentatur venenum absconditum sub deliciis lacte; & ubi enormia crimina miscentur cum amabilibus voluptatibus, hoc dum te aliquis cogit intrare domos, quibus rarissimè redis cum paucioribus culpis & peccatis, ex quacunque ratione rogeris, aut violentia cogaris, habe difficultatem consentiendi. Ne ga & constanter nega, & non es quartæ

quærendo delicias, nec etiam peccata in tali loco, ubi invenis mortem & infernum. *Via inferi domus ejus, penetrantes in interiora mortis.* Prov. 7.

2. Dum es in conversationibus & societatibus, ad quas innocenter intrasti, non prævidendo aliquod malum aut periculum, si tamen ibidem aliquod inveniretur, dicit sanctus Joannes Evangelista, statim quo illud sentis, & audis audacter enunciari blasphemias, aut verba impudica, quæ te scandalizant, & quæ faciunt tremere tuam conscientiam; recede absque ulteriori deliberatione, & non relinque longiori tempore tuam salutem expositam huic pestifero aëri in tali loco & inter tot personas quæ te circumdant, & quæ impunè rident circa te, ex quibus fortè nulla est, quæ non jam pestem aut peccatum habeat in corde: *Exite de illa populus meus, ut ne participes sitis delictorum ejus, & de plagis ejus non accipiatis.*

3. Si verò res ita essent dispositæ, ut non sit permissum capere fugam, accipe nihilominus libertatem loquendi, & te

audacter declarandi. Fac sicut Prophe-
ta Isaias , arma tuos oculos zelo Sera-
phinorum ; Fac tibi frontem ex cha-
lybe aut marmore , quæ nullum ru-
borem aut molliem admittat , cor im-
petuosum & intrepidum. In tali statu
offer te illis libertinis , qui nullum ha-
bent respectum Dei , tam parum quam
tuæ personæ , & per aliquam genero-
sam ostentationem cooperias faciem
tuam contra illorum opprobria , & po-
ne illis ante oculos infamias eorum bru-
talitatis. *Ut videant , & sentiant , & ve-
rantur.* Hæc fuerat antiquorum Pro-
phetarum , & adhuc est methodus vero-
rum Sanctorum Ecclesiæ Filii Dei.

4. Si nihilominus agnoscis, quod non
habeas audaciam , & necessarias vires ad
bene operandum in simili occasione ,
& si iudicas , quod loco confusionis &
conversionis peccatorum , hi potius ex-
inde scandalizarent adhuc amplius totam
societatem , & redderent devotionem
& devotos ridiculos : Tace potius,
dicit Propheta , sed sine loqui tuam
faciem.

Oportet

Oportet ut impii videant in tua fronte & in tuis oculis horrorem & tristitiam mortalem, quam sensisti, dum ipsi os suum aperirent, & dum in præsentia multorum honestorum hominum ausi fuerant impudenter evomere omnia lasciva & corrupta, quæ habuerunt in anima sua.

Per tristitiam vultus corrigitur animus delinquentis. Nihil dicas, tristem tamen te ostendas. Hic modus correctionis habet sæpe potestatem super peccatores, qui sunt invincibiles per minas & violentiam.

Imitari licet illam generosam & Religiosam filiam sanctæ Claræ, quæ dum audivisset aliqua impudica complementa sibi ab impiis juvenibus facta, fecit apparere in facie ardores unius terribilis cholerae, & subito postea pallores unius inconsolabilis & morientis tristitiæ, unum & alterum tot lachrymis conjunctum, & compassione dignum, ut hi infelices sentirent harum effectum eadem horâ, secesserunt

rins

rint inclinatis oculis, & ostenderint po-
stea intra tres circiter dies initium unius
poenitentiae, quae duravit usque ad illorum
mortem. *Per tristitiam vultus corrigi-
tur animus delinquentis.*

Post haec omnia una pulcherrima actio
humani ingenii in similibus occasionibus
est, ut homo sapiens, potens in lingua &
bonis cogitationibus, absque aliquo alio
dicto, ex quo personae immodestae pos-
sent conqueri, dum videt, quod hi ve-
lint accipere libertatem ridendi super my-
steriis Religionis, & dum audit primam
verbum alicujus impii discursus, scit cum
dexteritate hos rumpere, & in illorum
locum proferre quasdam speciosas pro-
positiones proprias, & tales quae attra-
hant oculos, aures & attentionem totius
societatis, & hoc tali modo, ut inducat
ipsos Libertinos cum pudore ad compa-
rationem suarum turpium & lutearum
cogitationum, cum suis nobilibus con-
versationibus.

Hoc erat artificium quo utebatur Sa-
lomon, dum ante suum thronum videret
Principes paganos, qui vellent indiscretè
ratiocinari.

ratiocinari contra veritates suæ Religio-
nis, absque ulla demonstratione, ac si
haberet intentionem contradicendi, vel
ipsis remonstrandi eorum ignorantiam,
incepit illis ostendere magnitudinem Dei,
quem adoraret, loquendo tam divinè, &
ipso tam altè elevando per admiratio-
nem rerum quas proferebat, ut plures
horas desuper transigerent in solis deli-
ciosis cogitationibus tenendo toto hoc
tempore digitum super labia sua, ne exi-
ret aliquod verbum aut aliquis halitus qui
illos interrumperet. *Sermocinante me
plura, manus ori suo imponent.*

Hæc est pulchra actio & miraculosa in-
ventio deflectendi à malis discursibus, sed
ut ingenuè confitear, est nimis pulchra,
ut eam pro exemplo proponam.

Admiratione dignus est homo, qui ta-
liter loquitur, sed qualis modus cum imi-
tandi? esset certò tædiosissimum, si in-
sipientiores ipso præsumerent hoc velle
facere.

Quia sicut nihil jucundius & divinius
est eloquentiâ alicujus Salomonis, qui di-
gnè scit loqui in societatibus super aliquâ
propo-

propositione improvisa, & per plures horas desuper cum condigna admiratione conversari; Sic etiam est tædiosissimum esse in conversatione cum talibus personis, qui semper sine interruptione, sed ineptè loquuntur.

Illi nihilominus non sunt timendi, hi verò diligenter vitandi.

Notavi quod personæ indiscretæ sint tales in societatibus, quales in aliqua economia vocamus præcipitativos & turbulentos. Nam ubi hæc inveniuntur, semper aliquid invertitur, frangitur, aut destruitur, & semper causa est conquerendi & irascendi. Hoc accidit in mutuis conversationibus & visitationibus. Nam sicut inveniuntur multæ personæ, & loquuntur de infinitis rebus, ita etiam superveniunt accidentia, super quæ non amplius cogitamus, aut non habemus curam ea removendi. Ordinariè conatur unus alterum innocenter vexare, & per mutuas oppositiones unus erga alterum hoc bellum amicitie

gere

gerere : sed dum inveniuntur homines sine discretionē , & sine iudicio , qui nesciunt regulas civilitatis , nec sensus communis , infortunium est cum talibus convenire. Nam semper in talibus præsentis lusibus , & parvis ingenii bellis aliquis ictus invenitur , qui non est jocosus , sed potius serius , semper aliquod ingenium læditur , aliquod importans secretum aperitur , aliqua confidentia proditur , aliquis homo honoratus dolet , quod illuc venerit , & fuerit malè tractatus per stultos , qui ejus ceremonias & honesta complementa pro injuriis habuerunt ; semper aliquis cujusdam ingenii zelotipi & delectati recedit in fundo cordis cum ictu mortali.

Non habet amaritudinem conversatio illius , nec tedium convictus illius. Proprium sapientiæ est , reddere conversationes similes conversationibus Angelorum , & nos facere sentire omnia gaudia ingeniosa & spiritualia in talibus familiaritatibus animarum quæ se perfectè amant.

Homo sapiens in suis conversationibus

bus habet modos loquendi & cor suum aperiendi suis amicis, & modos ridendi & letandi cum omni libertate, quam amicitia tribuit, & hoc quidem non definendo esse admirabiliter sapientem, nec committendo aliquos errores contra regulas respectus & modestie.

Cum verò oportet comparere in diebus alicujus magnificentie aut recreationis, & in oculis lertitæ publicæ, ubi ipsum coelum requirit, ut cum ædificatione in honoratis societatibus compareat, & se conformet aliorum exemplo secundum regulas decentiæ & obligationis sit reddere serenam suam faciem & suum ingenium, exhilarando eos cum quibus conversatur, inspirando eodem tempore sentimenta devotionis potentiora & dulciora, quam inspiret in aliqua Ecclesia sylvestris & coacta modestia animarum scrupulosarum.

Interrogas fortè in quo libro sapientia scripserit regulas hujus miraculosi Regiminis, secundum quod aliquis se gerere debeat. Respondeo in nullo libro. Sapientia mittit homines ad societates sicut

ad negotia, nec unicum verbum ipsis dicendo. *Mitte sapientem, & nil dicas illi.* Sed quando ibi sunt, hæc sapientia ipsis secretò inspirat verba quæ debent dicere, & actiones quas debent facere.

Includo totum hoc negotium in his duobus verbis, quæ sunt duo consilia. Primum est, *sis sapiens*: Secundum, quando eris sapiens, frequenta audacter societates, & fac quæ tibi placent.

REGULA VIGESIMA SECUNDA.

Proposui hanc adducere mihi ad convivendum, sciens, quoniam mecum communicabit de bono.
Sap. 8.

PARAPHRASIS.

In corde meo inveni pacem conversando cum Deo: Præsentia ipsius est aurora, qua propellando tenebras, facit quiescere ventos, & dissipat tempestates pariendo in homine unam celestem tranquillitatem.

Inter